

ఎంగిలోడు

వేదు మంచి వొడ్డా పొడుగూ వుండేటి వాయిసు కుత్రోడు, సిన్నప్పుట్టుంచీ రఘూదేవమ్ము అనే రెడ్డమ్ము ఇంట్లో పనీ బాటూ జాస్తా ఆ రెడ్డమ్ము పశువుల్ని గాస్తుండినాడు. ఆ మాతల్లి వేడికి యాళకింత కబళం బెట్టి పదీ పరకా డబ్బులు సేతికి ఇస్తుండేటిది.

ఇంకెవుడూ పనోదే దారకనట్టు ఇట్టాటోడినే ఏంవిటికని ఆ రెడ్డమ్ము పన్లో బెట్టుకోనుండాద్యా అని అర్థం గాకుండా వుండాది ఊళ్లో మనుసులకి. ఆ మాటే ఆంవితో అంటే, వేదు మాత్రపూఁ మనిసి గాదా..? రేపు తెల్లార్టే మన బతుకులు యేవాటానుంటాయో ఎప్పరికి దెలుసో అనేది.

అందుర్లగా కూట్లో కూరాకు గలుపుకోని తిన్నేడోడు. రెడ్డమ్మై కూడు గలిపి గిన్నిలో యేసిస్తే, రొండు సేతల మిండా ఆ గిన్ని బెట్టుకోని పసుపులసాల్లో కెత్తకపొయ్య కుక్క గెతికినట్టు గెతకతా తినేటోడు.

వేడితో ఎవురూ మాట్లాడరు, వేదు గూడా ఎపుర్తో మాట్లాడడు. వేడికి ఎవురు ఆ పేరు బెట్టురో దెలీదు గానీ ఊళ్లో అందురూ ఎంగిలోడు అనే దోధ్ని. రెడ్డమ్ము వాక్కటే వేడ్ని వారే సుదాకరా అంటా బిలస్తుండేటిది.

పొద్దనే సద్గీనీళ్ల దాగి, ఇంత కూడు సత్త టిప్పన్లో బెట్టిచ్చుకోని పసుపుల్ని సిట్టడివికి దోలకపొయ్య సందేశకి ఎనిక్కాచ్చి రేతిర్లు రెడ్డమౌళ్ళ పశుపుల సాల్ఫోనే బడుండేటోడు.

వాకరోజు మజ్జానం బడెగ్గాట్టి నేనూ మా పక్కింటి ఇనోదూ బిళ్లంగోడు అడుకొనేదానికి సార్నముకి ఏటమ్మిదికి పోతుణ్ణాం.

గట్టు కింద యాపసెట్టు మొదుర్లో జారబడి తూగతుండాడు ఎంగిలోడు.

నేనూ ఇనోదూ దాంకోని వోడిమింద సిన్న సిన్న రాళ్లసినాం. వోడు నిదర్శసి మేం దాంకోనుండేటి పక్కకే సూడ జాగినాడు.

మేం, ఇహీ.. ఇహీ.. అని నవ్వాపుకుంటా బెమ్మజెంపుడు పొదల సాట్టుంచి బైటీకొచ్చి, దోరంగా నిల్చుకోని ఆ ఎంగిలోడ్చి ఎక్కిరిచ్చను మల్లుకున్నాం.

వోడేందో గొణిగినాడు..

యాందిరే తిడతుండావో, కక్కిరాయి దీసోని దెంగినాఁవనుకో నా సాదిగి సస్తావో అన్నాం మేం.

కళ్లింత జేసుకోని కోపంగా జూసినాడు,

వోడికి సేతులు ఏవాటానుంటాయో ఆవాటానే మా ఇద్దరి సేతుల్ని ముడుసుకోని, వోడెదురంగా జేరి నవ్వుకుంటా ద్వాన్ను జెయ్యను మల్లుకున్నాం నేనూ, ఇనోదూ.

వోడు మమ్మల్ని పట్టుకోని సావదెంగే దానికేంవో, మాతొట్టు లగిచ్చినాడు. మేం దొరకతాఁవా..? అరస్తా నవ్వుకుంటా వోడికి సిక్కుండా లగిచ్చేసినాం.

ఎప్పుడు, యాడ గనబడ్డా పిలకాయిలం అందురం వోడ్చి ఎక్కిరిస్తుంటాం. గమ్మన గొఱక్కుంటా ఎల్లిపొతాడు దప్పితే తిరగబడి ఎవరీ యాఁవనడు, అట్టాట్టి ఈరోజేంవిటికనో తరుంకున్నాడు.

దోరంగా లగిచ్చేసి ఎనిక్కి దిరిగి, రే ఎంగిల్నా కొడకా నీయమ్మణైంగా మమ్మల్నే తరుంకుంటా..? కుత్త బగల్లెంగతాం వుండో, అంటా అరిసినాం.

యాపసెట్టు కింద నిల్చుకోని సూస్తా వుండాడోడు.

మమ్మల్ని తరుంకోని బయపెట్టుందుకు ఎప్పుడో వాకతూరి ఎనికిట్టే

పొయ్య కక్కిరాళతో వోడ్చి సావదెంగేసి లగిస్తా ఎల్లిపోవాలని ప్ల్యానేస్టున్నాం నేనూ, ఇనోదు.

వాకనాటి నందేళ వనవల్పి ఇంటికి దోలకొచ్చి, రేతిరైనానక కూడయ్యచ్చుకొనే దానికి రాలేదోడు. సూసీ సూసీ రెడ్డమ్మ బొయ్య బిలిస్తే, గమ్మన లేసాచ్చి నేల జూపులు జూస్తా నిలబడ్డాడు. యాంవిరా కూటికి రాలేదా..? అని అడిగినాది రెడ్డమ్మ. యాంలేదుమా, ఆకల్లేదు అన్నాడు ఊపిరీనట్టు. యాంవిటికి ఆకల్లేదో, యాంవిటికట్టా ఉండావో..? ఎవురన్నా యాంవన్నా అన్నారా అనడిగినాదా రెడ్డమ్మ. మాయత్త కూతురు మంగికి పెళ్లి బెట్టుకున్నారంట మా.. అనిజెప్పి బొక్కు బొక్కున యాడవను మల్లుకున్నాడు. రెడ్డమ్మ నిట్టార్సి, నీ రాత యాందో నీకు తెలవదా..? ఇంకేంవిటికిరా యేడ్చి బాదపడడంవో, పో గిన్నిదేబో కూడేస్తా అన్నాది. వోడు గమ్మన కూడయ్యచ్చుకోని ఎల్లిపోయ్యాడు.

తెల్లార్జ్ఞావన లేసి ఎప్పుట్లాగే పాలు బిందేదానికి సాల్లోకి బొయ్యంది రెడ్డమ్మ. ఎంగిలోడు లేడాడ, రేతిరి గిన్నిలో యేసిన కూడు యేసినట్టే బడుండాది.

రొండుమూడు రోజులు గడిసినా ఆ ఎంగిలోడి జాడలేదు, అత్తకూతురి పెళ్లన్నాడు ఆ పెళ్లికి గానీ బొయినాడా యాంద్యే..? అయినా సెప్పుకుండా యాడకీ పోడే ఈడో అనుకుంటా వుండాదా రెడ్డమ్మ.

తెల్ల తాంవర పూలు బూనే వాంకినిగుంటలో సెపం దేలతుండాదని వాకనాటి పొద్దున్నే రచ్చబుట్టినాది మునికాంత పల్లిలో.

అందురూ లగిస్తుండారా గుంటకాడకి. పోలీసోళ్లాచ్చి యెట్టోళని గుంటలోకి దింపినారు.

కుస్ట రోగంతో కాలేళ్లూ, సేతేళ్లూ సగానికి కారక్క దినేసి, పెదేలు రొండూ బగిలిపొయ్య, వొళ్లంతా ఆడాడా మచ్చలూ పుండ్ర పడి, ఇరబూసిన తెల్ల తాంవర పూలు కాదల్తోగూడా వాంటికి సుట్టుకోనుండిన ఆ కుత్ర వొయసు ఎంగిలోడి సెపాన్ని వౌడ్డుకి లాక్కొచ్చినారా యెట్టోళ్లు.

